

De Ark

Zondag komen we bij elkaar in De Ark in Landgraaf. Het is voor ons gewoon de naam van een kerk. Een van de drie die we mogen bewonen. De afgelopen week kreeg die naam weer de betekenis die bedacht werd toen het gebouw tot stand kwam en er een naam moest komen. De Ark, veilige plek om te schuilen bij de zondvloed. We dachten vooral aan een niet letterlijke zondvloed, want onze Ark ligt op de Heugden en het woord zegt het al. Hoog

is het daar. In principe kan daar geen watervloed komen. Maar in je leven kan er van alles voorvallen wat je dreigt te overspoelen en dan is het mooi als je naar de Kerk/ Ark kunt gaan met je zorgen en vragen.

Verwonderd en later zelfs verbijsterd hebben we afgelopen week gekeken naar de enorme watervloed die zomaar van de bergen door dalen raasde. Alles werd meegesleurd. Er vielen veel doden onvoorstelbaar. Dit was een zondvloed en deze beelden die hoorden altijd heel ver weg te zijn.... Dichtbij mensen in angst, natuurgeweld, alles kwijt, huilen, geëvacueerd worden. Het waren onwerkelijke beelden.

Watersnood en overstroming hoorden voor mijn gevoel bij de kust waar je letterlijk onder de zeespiegel woont. In Noord-Holland, Warmenhuizen was een schitterende oude kerk . De Ursulakerk en die was eeuwen oud. Expres gebouwd op een soort terp zodat mens en dier konden schuilen als het water hoog kwam.

Ik las in de Nieuwsbrief van onze zuster gemeente Maas- Heuvelland dat de Kloosterkerk in Valkenburg ook op een soort verhoging staat, zodat de kerk droog bleef. De Katholieke kerk kwam helaas onder water. Beelden, banken alles moest eruit. In de Kloosterkerk werd meteen een opvanglocatie gemaakt voor ieder die er wilde schuilen. Er kwam een noodaggregaat waar mensen hun telefoon konden opladen. Ze konden er koffie drinken en even praten met vrijwilligers. Zo mag ik de kerk graag zien. Gewoon doen wat er nodig is en niet te lang wachten of vergaderen. Meteen gastvrij en veilig zijn. De gemeente Maas-Heuvelland heeft ook meteen aan de Katholieke kerk aangeboden dat zij gebruik mochten maken van hun gebouw voor de Heilige Mis op zondag.

We leven in een vreemde tijd. Watervloeden, enge ziekte die weer oplaait. Somberheid en angst dreigt. En dan ook weer de saamhorigheid van mensen, elkaar helpen en steunen al of niet met geld.

Ik kreeg twee foto's van de week.

De eerste was van mijn vriendin uit Maastricht. Hoog water in de Maas.

De tweede is een foto van Ruud Otten. Hij zit met zijn speciale telescoop camera letterlijk in hoger sferen. Dit schreef hij erbij *'Het is het Bodestelsel, ontdekt in 1774 en staat op 12 miljoen lichtjaren van de aarde.*

Het telt 250 miljard sterren, niet te bevatten toch.'

Ik moet denken aan Psalm 8

*'zie ik de hemel het werk van uw vingers,
De maan en de sterren door u daar bevestigd
Wat is dan de sterveling dat u aan hem denkt.
Het menskind dat u naar hem omziet..
U hebt hem bijna een god gemaakt
Hem gekroond met glans en glorie.
Hem toevertrouwd het werk van uw handen
En alles aan zijn voeten gelegd..'*

Zondag vieren we Heilig Avondmaal, na lange lange tijd.

Jezus zelf is onze gastheer, niet alleen in de Ark, ook bij u thuis.

ds. Agnes Hana